BAAC Vlaanderen
Programma van maatregelen

Archeologienota

Deel 3: Programma van maatregelen

Tielt, Bruggestraat

BAAC Vlaanderen bvba
Hendekenstraat 49
9968 BASSEVELDE
info@baac.be

Inhoud

1 Gemotiveerd advies 3
2 Programma van maatregelen. 6
2.1 Administratieve gegevens 6
2.2 Aanleiding van het vooronderzoek 7
2.3 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem 7
2.4 Onderzoekstraject 7
2.5 Onderzoeksstrategie en –methode: 7
2.6 Onderzoeksstrategie: proefputten 9
2.7 Dekkingsgraad en oppervlaktecriteria 12
2.8 Bijkomende bepaling(en) 12
2.9 Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk: 12

1 Gemotiveerd advies

Vanwege het feit dat het terrein nog grotendeels bebouwd is, gaat het hier om een archeologienota met uitgesteld vooronderzoek. Dit houdt in dat de ingreep in de bodem zoals gesteld in het programma van maatregelen op een later tijdstip uitgevoerd dient te worden.

Op basis van de uitgevoerde bureaustudie wordt door BAAC Vlaanderen bvba een vooronderzoek met ingreep in de bodem geadviseerd. Dit onderzoek bestaat uit het uitvoeren van proefputten-onderzoek. Voorafgaand aan het veldwerk worden de bestaande gebouwen en bijbehorende kelders in het zuidwesten van het plangebied afgebroken onder toezicht van de erkend archeoloog die instaat voor het verder vooronderzoek. Het advies luidt dat verder vooronderzoek moet uitgevoerd worden na de afbraak van de bestaande bebouwing die op zijn beurt pas kan geschieden na het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning, betreft het in dit geval uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem'.

Binnen dit programma van maatregelen wordt een gemotiveerd advies gegeven voor verder vooronderzoek met ingreep in de bodem. Dit advies is gebaseerd op het verslag van resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem. De vaststellingen over de aan- of afwezigheid van archeologische sites en hun aard worden geconfronteerd met de door de initiatiefnemer voorgenomen bodemingrepen. Op basis van deze confrontatie motiveert het advies of er maatregelen nodig zijn, welke deze zijn, en wat hun uitvoeringswijze is.

Uit de resultaten van het bureauonderzoek bleek dat de locatie lange tijd gespaard is gebleven van dense bebouwing, dit tot zeker in de 19de eeuw. Enkel in de zuidwestelijke hoek zouden nog delen van het voormalige klooster kunnen worden aangetroffen. Daarnaast bleek de bodem mogelijks deels verstoord of afgegraven binnen kleinere zones in het onderzoeksgebied. Het noordoostelijke en noordelijke deel van het terrein lijkt nooit bebouwd te zijn geweest. Wel staan er op die plekken hoogstammen. Op basis van historische data en kaarten is er voor het volledige plangebied een hoge verwachting voor het aantreffen van archeologische resten. Er is ook sprake van historische woonstructuren, zeker in verband met het voormalige kloosterdomein van de Grauwe Zusters, en activiteiten gekoppeld aan dit kloosterwezen (zoals funeraire activiteiten). Daarnaast werden in de nabijheid van het plangebied, op basis van gegevens uit de Centraal Archeologische Inventaris, reeds sporen uit de steentijden, middeleeuwen, nieuwe tijd en nieuwste tijd gevonden. Los van de te verwachten structuren is het bovendien niet uitgesloten om artefacten of bewoningssporen uit vroegere/latere periodes aan te treffen binnen de onderzoekslocatie. Na een evaluatie van het terrein, d.m.v. het vooronderzoek met ingreep in de bodem, zal duidelijk worden of de toekomstige ingrepen hier (fundering woonhuizen en bijbehorende infrastructuur) schade zullen berokkenen aan het bodemarchief en *behoud in/ex situ* van toepassing is.

Vooraleer de opportuniteit van vooronderzoek met ingreep in de bodem af te wegen, werd eerst de opportuniteit van de diverse methoden voor vooronderzoek zonder ingreep in de bodem afgewogen. Als eerste meent BAAC dat een extra bureauonderzoek, met uitvoerige archiefstudie, geen extra informatie zal opleveren. De terreinen bleken tot vóór de 19de eeuw grotendeels onbebouwd te zijn geweest, waardoor wordt vermoed dat er geen archiefdocumenten zullen opduiken die het tegendeel zullen aantonen.

De beschikbare overige methoden binnen een vooronderzoek zonder ingreep in de bodem, te weten geofysisch onderzoek, veldkartering en landschappelijk bodemonderzoek, kunnen in dit dossier op zichzelf staand niet leiden tot een voldoende gefundeerde uitspraak of in het terrein nog behoudenswaardige archeologische resten aanwezig zijn. **Geofysisch onderzoek** spoort anomalieën in de bodem op. De discipline is geleend van de geologie en baseert zich op het feit dat nederzetting en

bodemverwerking in het verleden de eigenschappen van de bodem op die plaats wijzigen. De wijziging kan bestaan uit een wijziging van materiaal, korrelgrootte, vochtgehalte en toevoegingen. De verschillende geofysische methoden detecteren het verschil tussen de gewijzigde en niet gewijzigde bodem, maar zijn afhankelijk van de fysische eigenschappen, de diepte en grootte van het te detecteren spoor.

De meest gebruikte methoden zijn magnetometrie, resistiviteitsmetingen en electromagnetisme (grondradar). Resistiviteit van de bodem meet in hoofdzaak fundamenten, muren en greppels en is sterk afhankelijk van het vochtgehalte. Een hoog vochtgehalte geeft een lage weerstand en omgekeerd. Magnetometrie meet de variatie van het magnetisch veld van een lokale bodem ten opzichte van het aardmagnetisch veld. Het is toepasbaar bij greppels, ovens, baksteen en ploegvoren (ridge and furrow). Het is minder toepasbaar voor paalkuilen of graven, omdat deze vaak met hetzelfde materiaal werden gevuld als waarmee ze eerst werden gegraven. Grondradar (GPR) en metaaldetectie behoren beide tot de categorie van electromagnetische methoden. De grondradar meet de snelheid waarmee een electromagnetische golf (tussen 80MHz en 1GHz) in de bodem wordt verstuurd en de reflectie ervan met een antenne weer ontvangt. Verschillen in de bodem reflecteren/refracteren op een andere manier ten opzichte van de achtergrond en worden op die manier gedetecteerd. Hogere frequenties geven meer detail, maar reiken minder diep en omgekeerd. De grondradar werkt in zeer droge omstandigheden, detecteert onder bestrating en geeft informatie over diepte en de dikte van bodemlagen. Deze methode werkt minder goed in natte bodem en in het bijzonder in klei.

Gezien het feit dat er geen specifieke stenen structuren in de ondergrond verwacht worden, en die waarschijnlijk ook verstoord zullen zijn door recente bebouwing, zullen de resultaten van een geofysisch onderzoek – indien ze al iets opleveren – lastig te interpreteren zijn en zal een definitieve interpretatie van de gegevens die door een dergelijk onderzoek kunnen worden gegenereerd afhankelijk zijn van een ondersteunende ingreep in de bodem.

Een **veldkartering** kan enkel een indicatie aangeven uit welke perioden vondsten in de bouwvoor aanwezig zijn. De kans is aanwezig dat deze grond (deels) is aangevoerd, bijvoorbeeld voor ophoging of bemesting van het terrein. Anderzijds kan het ontbreken van vondsten niet direct worden geïnterpreteerd als het afwezig zijn van archeologische waarden: indien de bodem juist intact is, zijn aan het oppervlak geen materialen te vinden.

Uit het bureauonderzoek bleek dat de verwachting binnen het terrein voor de aanwezigheid van intacte vuursteenconcentraties eerder laag is – ondanks de relevante paleo-landschappelijke locatie en meerdere vondstmeldingen van steentijdartefacten op de cuestarug. In deze wordt in eerste instantie verwezen naar de zware bodemingrepen op het terrein in het (recente) verleden. Zo is het duidelijk dat het oorspronkelijke terreinreliëf ingrijpend gewijzigd werd tijdens de bouw van de nog bestaande bebouwing. Meer dan waarschijnlijk is de originele bodemopbouw dan ook zwaar verstoord. Daarenboven moet men ook de erosieprocessen op de flank van de cuesta in rekening nemen. Ook deze hebben een nefaste invloed op de bewaringskansen van vuursteenconcentraties. Bijgevolg is een **landschappelijk bodemonderzoek in de vorm van boringen** om de gaafheid van het bodemprofiel te bepalen voorafgaand aan een proefsleuvenonderzoek overbodig. Een duidelijk beeld van de opbouw van de bodem kan beter worden verkregen uit de profielregistratie tijdens een proefsleuven- en proefputtenonderzoek. Het ligt immers niet binnen de verwachting dat tijdens de aanleg van deze sleuven kwetsbare vuursteenconcentraties vernietigd zullen worden. Deze methoden zijn daarentegen ook in staat het terrein te onderzoeken naar de aanwezigheid van archeologische sites die bestaan uit grondsporen.

Op basis van de uitgevoerde bureaustudie wordt dus door BAAC Vlaanderen bvba een vooronderzoek met ingreep in de bodem geadviseerd. Dit vooronderzoek bestaat uit proefputtenonderzoek. Een **vooronderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefputten** heeft als doel een nauwkeuriger zicht te krijgen op de stratigrafische opbouw en gaafheid van de te onderzoeken zones alsook de aanwezigheid van archeologische waarden in de vorm van sporen in te schatten. Na dit onderzoek kunnen er uitspraken gedaan worden over de archeologische waarde van de totaliteit van het terrein door een beperkt, maar statistisch representatief deel van dat terrein te onderwerpen aan archeologisch onderzoek. Dit representatief staal laat ons toe om de archeologische verwachting te toetsen en een gefundeerde uitspraak te doen over de totale archeologische waarde van het terrein en over het kennispotentieel van een mogelijk vervolgtraject.

Er werd niet gekozen voor een standaard proefsleuvenonderzoek daar de stratigrafie binnen de onderzoekslocatie vermoedelijk complexer zal zijn dan in een rurale context. Samengevat komen vrijwel alle ruraal gelegen terreinen in aanmerking voor een proefsleuvenonderzoek. Uitzonderingen zijn echter terreinen (of delen van terreinen) met een hoge verwachting voor muurwerkarcheologie, een verwachting op een complexe antropogene bodemstratigrafie en vuursteenconcentraties. Deze worden immers beter onderzocht aan de hand van respectievelijk proefputten.

Voor de onderzoekslocatie en de directe omgeving aan de Bruggestraat te Tielt zijn geen voorbeelden van reeds uitgevoerde archeologisch onderzoek voorhanden, waardoor het onmogelijk is een referentieprofiel voor te leggen. De terreinen zijn wel lange tijd onbebouwd gebleven, maar toch toonde het booronderzoek een zekere antropogene gelaagdheid aan. Of deze al dan niet van recente aard is, kon niet worden aangetoond. Omwille van deze reden – de verwachting op een complexe antropogene stratigrafie met mogelijk meerdere relevante archeologische niveaus - wordt de methode van proefputten gehanteerd.

Het doel van proefputten is uitspraken te doen over de archeologische waarde van de totaliteit van een terrein door een beperkt maar statistisch representatief deel van dat terrein op te graven. Dit doel wordt met een minimum aan destructie van het archeologisch erfgoed bereikt. Zowel het deel van het terrein dat onderzocht wordt als het deel van de sporen dat opgegraven wordt, is steeds statistisch representatief en laat toe uitspraken te doen over het geheel van het terrein.

Een proefputtenonderzoek wordt toegepast op terreinen met een middelhoge tot zeer hoge en bijzondere archeologische verwachting en waarbij een complexe stratigrafie wordt verwacht. In regel is de kans op archeologische sporen op deze terreinen niet uit te sluiten tot zeer waarschijnlijk, maar steeds onzeker. Verder is de aard, ruimtelijke spreiding en bewaringstoestand van deze sporen onbekend. Daarnaast geeft het proefputtenonderzoek ook een gedetailleerd inzicht in de bodemopbouw van het terrein.

Een belangrijk voordeel van deze methode is de beperkte impact van dit onderzoek op het bodemarchief tegenover een erg hoge betrouwbaarheid van de resultaten. Een nadeel van deze onderzoeksmethode is de mogelijke impact op vuursteenconcentraties. Deze worden immers lokaal vernietigd tijdens de aanleg van de sleuven of putten. Toch worden op deze manier deze concentraties wel opgespoord en wordt het bodemarchief tijdens het onderzoek geëvalueerd op de mogelijkheid van bewaring van de steentijdconcentraties.

2 Programma van maatregelen.

2.1 Administratieve gegevens

Naam site:	Tielt Bruggestraat
Onderzoek:	Archeologienota
Ligging:	Bruggestraat 35, 37, 39, 8700 Tielt
Kadaster:	Tielt, afdeling 1, sectie K, nrs. K322k², K322m², K322h², K3221², K322y.

Kadasterkaart:

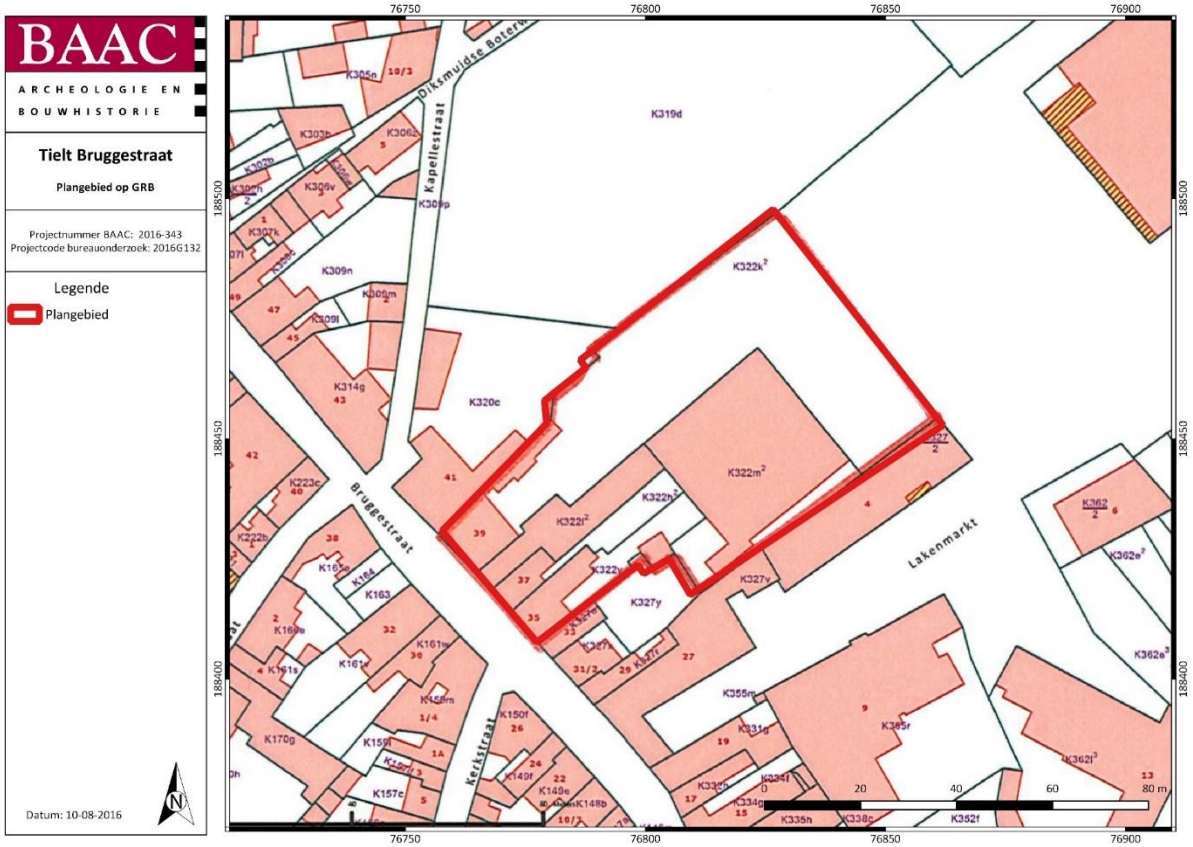

Coördinaten:	NW	x:	3.3253	y:	51.0015
	NO	x:	3.3263	y:	51.0021
	ZO	x:	3.3268	y:	51.0017
	ZW	x:	3.3256	y:	51.0013

Opdrachtgever:	Verstraete Constructo BVBA Minister Liebaertlaan 53, Bus D01 8500 Kortrijk
Uitvoerder:	BAAC Vlaanderen bvba; 2015/00020 Hendekenstraat 49 9968 Assenede
Projectcode BAAC Vlaanderen:	2016-343
Projectcode bureauonderzoek:	2016G132
Erkend archeoloog:	Jeroen Vanden Borre; 2015/00021
Bewaarplaats archief:	BAAC Vlaanderen bvba

2.2 Aanleiding van het vooronderzoek

De aanleiding van het vooronderzoek is een geplande nieuwbouw. De aanleiding staat uitvoeriger beschreven in het verslag van resultaten (1.3.2).

2.3 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Op basis van het bureauonderzoek kan worden gesteld dat de kans groot is dat in het plangebied intacte archeologische waarden worden gevonden. De resultaten van het bureauonderzoek werden beschreven in Hoofdstuk 2 van het verslag van resultaten.

2.4 Onderzoekstraject

Op het terrein zal door Verstraete Constructo bvba de bestaande bebouwing afgebroken worden en een nieuwbouw gerealiseerd worden. Tijdens het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem werden alle nodige data verzameld om een uitspraak te kunnen doen over de potentiële aanwezigheid van archeologische waarden. Hieruit bleek dat er in het zuiden van het plangebied mogelijk resten van het klooster van de Grauwe Zusters aanwezig kunnen zijn, wanneer de ondergrond niet te zwaar verstoord is door ophogingen, afgravingen, en de bestaande bebouwing. In het overige deel van het plangebied kunnen sporen in verband met het kloosterdomein en -tuin aangetroffen worden. Ook kunnen eventueel sporen uit oudere periodes aanwezig zijn. De geplande graafwerkzaamheden binnen de huidige bouwplannen kunnen deze potentieel aanwezige archeologische sporen en vondsten verstoren. Om voldoende zekerheid te krijgen over de aanwezigheid en de waarde van het mogelijk archeologisch erfgoed binnen het onderzoeksgebied, wordt een archeologisch onderzoek met ingreep in de bodem geadviseerd. Dit onderzoek bestaat het uitvoeren van een proefputtenonderzoek.

2.5 Onderzoeksstrategie en –methode:

Het doel van dit vooronderzoek met ingreep in de bodem in de vorm proefputten is uitspraak te doen over de archeologische waarde van de totaliteit van het onderzoeksterrein door een beperkt maar statistisch representatief deel van het terrein op te graven. Het verwerven van inzicht in de stratigrafische opbouw en gaafheid van het bodemarchief binnen het onderzoeksterrein maken hier integraal deel van uit. Bovendien kan achterhaald worden of er archeologische resten of sporen aanwezig zijn in de bodem, en kunnen deze sporen verder onderzocht worden. Op basis van de resultaten van dit onderzoek kan beslist worden of verder onderzoek (opgraving) al dan niet aangewezen is. Hierbij moeten minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden:

- Wat is bodemopbouw en -ontwikkeling ter hoogte van het onderzochte perceel?
- Wat is de datering en de samenstelling van de aangetroffen lagen?
- Zijn er relevante sporen en/of vondsten aanwezig in de proefputten?
- Wat is de relatie tussen de bodem, de landschappelijke context (landschap algemeen, geomorfologie,…) en de archeologische sporen?
- Op welke hoogte bevindt zich de natuurlijke bodem?

- Hoe is de ondergrond opgebouwd? Kan het oorspronkelijke terreinverloop en eventuele ophogings- of afgravingslagen en verstoringen achterhaald worden?
- Is er wel degelijk sprake van een complexe stratigrafie binnen (bepaalde zones) van het plangebied?
- Indien ja; hoe is deze stratigrafie opgebouwd?
- Indien ja; waaraan is deze stratigrafie te relateren?
- Zijn er nog resten van het voormalige kloosterdomein van de Grauwe Zusters (muren, terreinindeling, inhumaties,...) aanwezig?
- Indien funeraire contexten worden aangetroffen:
    - Hoeveel niveaus zijn er te onderscheiden?
    - Wat is de omvang?
    - Komen er oversnijdingen voor?
    - Vallen er verschillende diachrone gebruiksfasen binnen het grafveld te onderscheiden?
    - Wat is het geschatte aantal individuen?
    - Wat is de bewaringstoestand?
- Zijn er archeologische sporen aanwezig onder de verstoorde lagen? Zo ja, welke?
- Zijn de sporen natuurlijk of antropogeen?
- Hoe is de bewaringstoestand van de sporen?
- Wat is de aard, omvang, datering, en conservatie van de aangetroffen archeologische resten?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?
- Behoren de sporen tot één of meerder periodes?
- Hoe is de opbouw van de chronologie van de aanwezige archeologische resten?
- Uit welke periode dateren de vondsten? Kan er een functionele interpretatie aan gegeven worden? Houden ze verband met bepaalde activiteiten?
- Levert het organische en anorganische vondstmateriaal nieuwe inzichten inzake ontstaans- en bewoningsgeschiedenis van de site, eventueel ook over de materiële cultuur?
- Kunnen de resultaten van het bureauonderzoek bevestigd of ontkracht worden?
- Hoe kaderen de resultaten van dit onderzoek binnen onze kennis van de stadsgeschiedenis/ stadsontwikkeling van Tielt?

2.6 Onderzoeksstrategie: proefputten

Een algemene methode voor een vooronderzoek aan de hand van proefputten werd reeds besproken bij de methodologie van de verschillende onderzoeksmethoden. Toch moeten enkele specifieke bepalingen voor de onderzoekslocatie worden opgesteld. Hierbij is de keuze van locatie voor de verschillende proefputten essentieel. Voor het overige wordt voor de uitvoer het veldwerk uitgegaan van de methode zoals voorgeschreven in dit programma van maatregelen en de Code Goede Praktijk.

Van proefputten wordt in de regel de volledige stratigrafische sequentie onderzocht. De proefputten worden aangelegd met een opgravingsvlak per archeologisch relevant niveau om een zicht te krijgen op de verticale stratigrafische opbouw van de te onderzoeken zones. Elke proefput wordt gezien als een beperkte opgraving en wordt zodanig geregistreerd. De diepte van de proefput omvat alle aanwezige sporen, voor zover dit relevant is voor de vraagstellingen van het onderzoek. De diepte van de aan te leggen vlakken wordt bepaald tijdens het veldwerk zelf en de ervaring van de veldwerkleider. Na het opgraven van elk vlak wordt geverifieerd, op basis van de vaststellingen uit de putwanden en door middel van lokale verdiepingen van het opgravingsvlak, of er zich dieperliggende niveaus met archeologische sporen of vondsten voordoen. In voorkomend geval wordt een nieuw opgravingsvlak aangelegd en onderzocht. Indien de diepte van de proefput de natuurlijke ondergrond in stratigrafisch primaire positie niet bereikt, worden per proefput enkele boringen of sonderingen tot in de natuurlijke ondergrond in stratigrafisch primaire positie geplaatst om de stratigrafie in kaart te brengen.

Op basis van de uit het bureauonderzoek gekende historische werd een proefputtenplan opgesteld. De specifieke locatie van de putten werd gekozen in functie van de onderzoeksvragen en de geplande verstoringen. Daarnaast is het de bedoeling om zo veel mogelijk historische informatie over de fasering van het klooster te verzamelen tijdens deze onderzoeksfase.

Verspreid over het terrein worden 15 proefputten uitgegraven volgens bijgevoegd plan. Deze proefputten hebben telkens afmetingen van 3m op 5m, met de lengteas parallel met de helling van het terrein.

Van elke proefput wordt het lengte-profiel gedocumenteerd. De proefputten zijn danig geplot waardoor bij een representatieve doorsnede van het volledige onderzoeksterrein wordt verkregen. Deze profielen worden opgeschoond voor zover de veiligheid en stabiliteit dit toelaten, gefotografeerd (voorzien van profielnummer, sleufnummer, noordpijl en schaallat), ingetekend op schaal 1/20 en beschreven. Desgewenst worden bijkomende maatregelen genomen om de veiligheid en stabiliteit te verzekeren. Deze profielputten worden beschreven en bestudeerd door de bodemkundige van het projectteam. Bij elk profiel wordt de absolute hoogte van het maaiveld genomen en op plan aangebracht.

Indien er sprake is van meerdere potentiële archeologische niveaus, wordt elk niveau apart gewaardeerd. Wanneer archeologisch relevante sporen worden aangetroffen, worden deze gedocumenteerd volgens de methoden opgelegd in de Code Goede Praktijk. Indien een spoor zich tegen de putwand bevindt, wordt het werkputprofiel opgeschoond om de relatie tussen het spoor en de bodemhorizonten te registreren. Er wordt dagelijks voorzien in een volledige opmeting van werkputten en sporen. Dit betekent dat er dagelijks een recent en aangevuld grondplan beschikbaar is, dat op elk moment aangeleverd kan worden. Er dient een selectie van de sporen gecoupeerd te worden die afdoende is om de onderzoeksvragen te beantwoorden. In vermoedelijke diepe sporen zoals waterputten en waterkuilen wordt een boring gezet om ter verifiëren of het om een dergelijk spoor gaat en om de diepte te bepalen. De erkende archeoloog is vrij in het bepalen van de noodzaak van aanvullende boringen en het aantal boringen.

Sporen waarbij de metaaldetector een signaal geeft, worden aangeduid in de sporenlijst. Metaalvondsten worden enkel ingezameld als zij zich aan het vlak bevinden of als ze zich in een spoor

bevinden dat gecoupeerd wordt. Ingezamelde vondsten worden op plan gezet met vondstnummer en de code Md. Ingezamelde metaalvondsten worden beschermd tegen degradatie van het materiaal.

Indien sporen worden gecoupeerd in functie van het beantwoorden van de vooraf opgestelde of door voortschrijdend inzicht opgeworpen onderzoeksvragen, worden de coupes ingemeten, getekend (schaal 1:20) en gefotografeerd.

Na afloop van het onderzoek worden de putten gedicht om verdere degradatie van eventueel aanwezige sporen te voorkomen. Indien nodig worden kwetsbare sporen (graven, zeer ondiep bewaarde sporen) afgedekt met doek of plastic zodat ze in geval van een vervolgonderzoek in de vorm van een opgraving niet verder worden aangetast vooraleer ze onderzocht kunnen worden.

De aanleg van deze putten gebeurt met een graafmachine met een niet-getande graafbak van 2 m breed. Het eerste vlak wordt aangelegd op een eerste leesbaar archeologisch niveau.

Na afloop van het onderzoek worden de putten gedicht om verdere degradatie van eventueel aanwezige sporen te voorkomen. Indien nodig worden kwetsbare sporen (graven, zeer ondiep bewaarde sporen) afgedekt met doek of plastic zodat ze in geval van een vervolgonderzoek in de vorm van een opgraving niet verder worden aangetast vooraleer ze onderzocht kunnen worden.

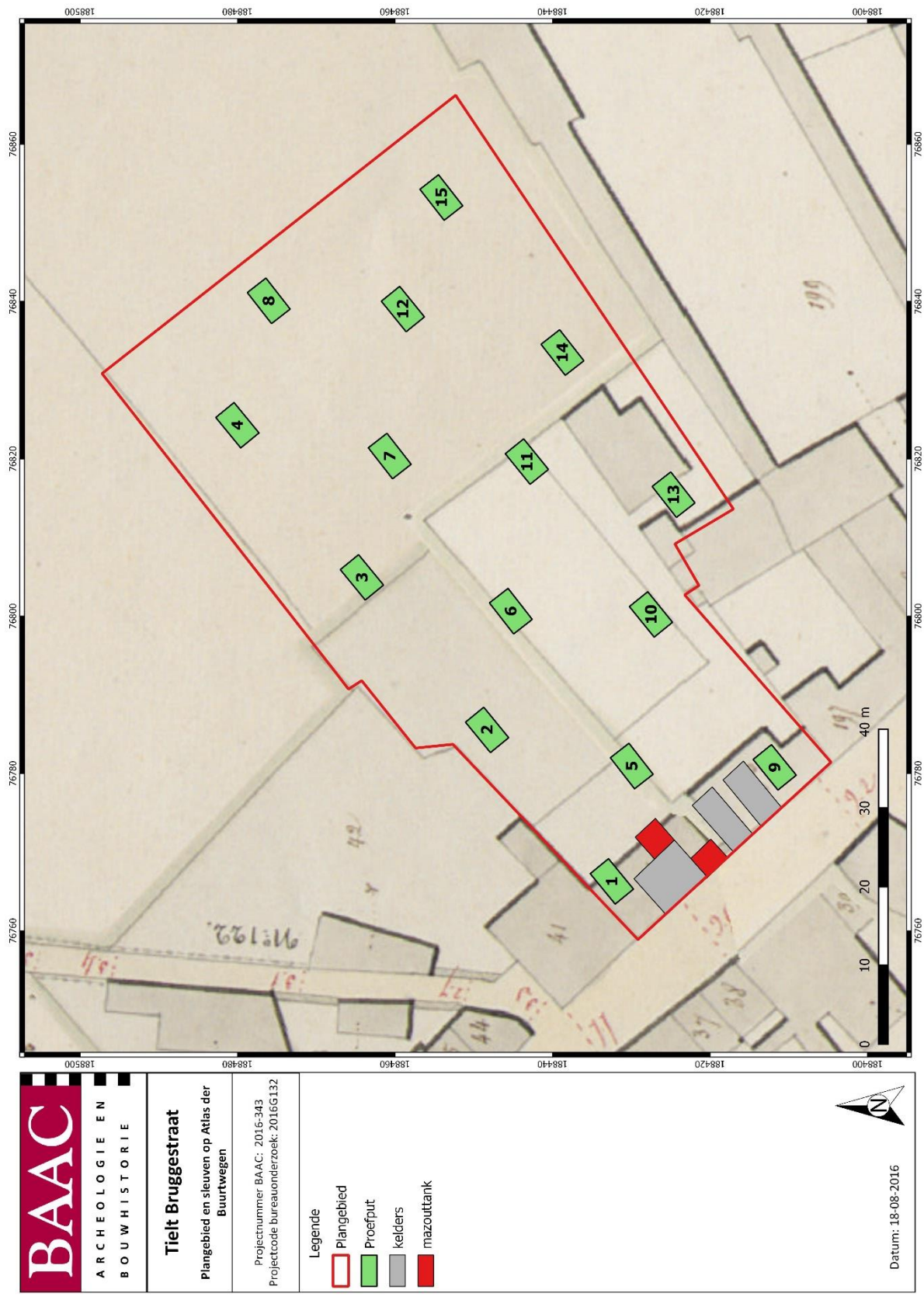

Figuur 1: inplanting van de verschillende proefputten.

2.7 Dekkingsgraad en oppervlaktecriteria

Het deel van het onderzoeksterrein waar de geplande werkzaamheden bedreigt heeft een oppervlakte van 4250 m². De gezamenlijke oppervlakte van de 15 werkputten bedraagt 225 m². Het onderzoek heeft met andere woorden een dekkingsgraad van 5.3%. De oppervlakte van het onderzoek houdt echter geen rekening met de mogelijke meerdere archeologische niveaus.

2.8 Bijkomende bepaling(en)

Aangezien er op een deel van het terrein nog hoogstammen staan die gerooid worden, en het terrein nog bebouwd is, kunnen slechts proefputten aangelegd worden wanneer het terrein toegankelijk is gemaakt voor de graafmachine en de archeologen. Op dit moment is dat nog niet het geval. Ook de kapvergunning wordt pas verkregen na het verkrijgen van de verkavelingsvergunning. Daarom kunnen de proefputten pas aangelegd worden na het verkrijgen van de verkavelingsvergunning. Dan dient de opdrachtgever dient de bomen te rooien tot het maaiveld en niet te ontwortelen, zodat het bodemarchief intact blijft en de archeologen het onderzoek kunnen aanvangen. De archeologen zullen op hun beurt de desbetreffende proefputten uitzetten.

De bestaande bebouwing in het zuidwesten van het plangebied, bestaat uit gebouwen uit de 19de eeuw. Bij het afgraven van deze gebouwen en kelders, kunnen archeologische resten vernietigd worden. Daarom moet deze sloop onder toezicht van de erkend archeoloog gebeuren. Daarna kunnen de proefputten aangelegd worden.

2.9 Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk:

De uitvoering van alle werkzaamheden op het terrein dienen te gebeuren volgens de *Code Goede Praktijk*, eventueel aangevuld met bijkomende maatregelen indien de sporen en/of vondsten daartoe aanleiding geven. Er zijn geen afwijkingen ten aanzien van de *Code Goede Praktijk* voorzien.